

малко Edward Kienholz по образователната програма на 39грама

Плоските хора

Изложба "Аутсайтери"/те/ на Шипка 6

Има ли някакво съвпадение с "аутсайтери"-те на Любен Стоев и тези, които висят в кафето на Шипка 6 - това гадае. "Аутсайтери"-те на Стоев също бяха на Шипка 6 - а.к.а. Национален Център За Съвременно Изкуство, другите пак там, ама на партера. Под общ покрив.

Асамбляж - да събереш несъбираемото - ако прочета какви са материалите на Edward Kienholz, с които изгражда работите си, мога да намеря и кафеарка. Не само - направо изгражда заведения на спряното време.

Това, което е от значение, няма значение - важното е да има възможности да се гледат оригиналите, не копията. 1997. Берлин Кинхолц, посмъртна ретроспектива, зловещо, смразяващо, нещо като "на следващия ден ..." след катастрофата, съвременен Помпей, времето е спряло, по стените се е стекло и втвърдило, старчески дом¹, улица на червените фенери², можеш да надзърташ през прозорците, главите на старците са плоски, всичко останало е истинско 1:1, затвор, килия, болнична стая³, заведение⁴, всичко е реално, вместо глави⁴ - часовници спрели на 10 и 10. Мигащи крушки, украси, светлинки⁵, чува се някаква музика, шум, В следващата зала американски войници⁶ с дрехи от поцинкована ламарина; с каски, но без глави-лица забиват победоносно тяхното си знаме на традиционна маса от кафене, също от поцинкована ламарина; всичко е от поцинкована ламарина, без чадъра и кучето. И всичко е едно към едно и това беше за Кинхолц и спомен от Берлин, 97ма, репродукцията е вредна

Чета в брошурката на СБХ - инсталация. Когато не може нещо да се определи, просто се нарича инсталация - по-лесно е. Или пък неконвенционални форми...

Но видях преди това - това, за което се пише, че е инсталация, защото ако останеш с прочетеното - губиш. Трябва да се гледат оригинали - иначе измамите са налице - оригиналите "аутсайтери" на Любен Стоев вече загубиха, като станаха поредната инсталация. Спасявам с Кийнхолц Стоев - същото готескно, втвърдено, спряло, спряно време, някой забравил да спре увеселителните светлини, мигащи звезди/стр 5/, работещ транзистор, автоматично поклащаш се дядо Мраз/Коледа. Някой е останал някъде там - в изгубения Преход. Предметите преливат, предметите са истински, предметите са навсякъде, предмети с непотребна история отзовали се на Шипка 6, предмети от/за историята или времето /на прехода/; безсмислен атрибут на ненужното, спряното време - така поне изглежда, вглеждаш се в лицата на прехода, на преходните лица - лицата са плоски, сплескани, двумерни хора в тримерен свят, сплескани, слепнати, смачкани, плоски - мутри, бабички, просяци, продавачи на вестници, цигани дишащи лепило... отлепили се от плоския нарисуван свят зад тях. Пепелникът е истински - алпака⁷, фасовете "Арда" също; луканка; мезета - също; шампанското - също; мигащи петолъчки, сутини годни за употреба - също; инвалидна количка, телевизор и Стоичков от 94та, чаши за шампанско; плосколицни бизнесмени и плоскоглави бизнесдами. Няма среща - плоските хора не могат да достигнат тези предмети, предметите са по-силни от тях, обитават пространството на ненужното време и го изпъват, преливайки. Те надделяха - останалото е изчезнала сянка от едно съществуване в едно спряло и непомнещо себе си време. Време на боклука, време изхвърлено на боклука. Сплескано и балирано време. 17 години. Амнезия; плоски мечти и велпале.

Венцислав Занков

Изложба "Аутсайтери" Любен Стоев Шипка 6, 2007

фото В.Занков

фото В.Занков

6. „Преносим Военен Мемориален Комплекс

1 „Самота“

3

на Додж-а на задната седалка